

РЕШЕНИЕ

№ 3179

гр. София, 13.05.2014г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 24.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1931** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка със Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Росен Росенов Босев от гр.София, чрез адв. Кашъмов, срещу писмо № ОИ-3 от 30.01.2014г. на градски прокурор Христо Динев, в което е обективиран отказ да се предостави достъп до обществена информация по заявление № 239 от 09.01.2014г. за предоставянето на справка на хартиен носител за броя на обвинителните актове, постановленията за прекратяване на досъдебно производство, постановленията за отказ за образуване на досъдебно производство, предложенията по чл. 78а от НК и споразуменията, изготвени от прокурор Роман Василев за всяка отделна година от 2006 до 2013г., както и броят на досъдебните производства за същия период, по които Роман Василев е бил определен за наблюдаващ прокурор по реда на чл. 9 от ЗСВл. Мотивите за отказа са, че информацията в исканите справки не попада в приложното поле на ЗДОИ, защото не е свързана с обществения живот в страната и въз основа на нея не биха могли да се обобщават мнения и становища за дейността на Прокуратурата на РБългария.

В жалбата се поддържа, че исканата информация се събира и съхранява в СГП и има статистически характер от значение за атестирането на съответния прокурор. Поисканата информация е обществена, защото въз основа на нея може да се състави мнение за работата на г-н Роман Василев като прокурор на заеманите от него длъжности. Освен това тази информация е свързана с въпросите за борба с корупцията в съдебната система, атестирането и кариерното израстване на магистратите. Още повече, че информацията относно атестирането на Роман Василев е публикувана в медиите, а същата информация по повод на други лица вече е предоставяне на молителя. Искането от съда да отмени отказа като немотивиран и задължи ответника за предостави достъп до исканата информация в определен от съда срок.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за

установено следното:

Жалбата е подадена в срок от адресат на акта. Съобщение за оспореното писмо е получено на 30.01.2014г. (л.7), а жалбата е подадена на 14.02.2014г.(л. 17). В оспореното писмо не е посочено в какъв срок и пред кой орган може да бъде оспорено. Поради това и на основание чл. 140, ал.1 от АПК съдът приема жалбата за подадена в срок. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Правото на всеки български гражданин да търси информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Р България. То е предоставено на всички, като ограничаването му се извършва само в случаи, когато информацията представлява държавна или друга защитена от закона тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ, или се засягат чужди права - ал. 2 на чл. 41 от Конституцията.

Това конституционно защитено право на всеки да търси и получава информация е регламентирано и в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация".

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Правото на достъп до обществена информация предполага наличието на задължен субект, на когото законът вменява като задължение даването на обществена информация. Задължените субекти са определени в чл.3 ЗДОИ. Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. В ал.2 на чл.3 ЗДОИ като задължени субекти по този закон са определени и публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации, както и физически и юридически лица само относно извършваната от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Следователно, за да е налице неправомерен отказ от даване на обществена информация, на първо място следва да бъде изследван въпроса дали съгласно закона ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ. Очевидно е, че ответникът попада в категорията задължени субекти по чл. 3, ал.1. съгласно чл. 136 от Закона за съдебната власт (ЗСВл), прокуратурата е единна и централизирана и се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, апелативни прокуратури, апелативна специализирана прокуратура, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, специализирана прокуратура, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. Всеки прокурор е подчинен на съответния по-горестоящ по длъжност, а всички прокурори и следователи са подчинени на административния ръководител на съответната прокуратура. В случая исканата информация засяга брой постановени актове от един прокурор от състава на прокуратурата на РБългария, следователно засяга информация

за дейността на задължен по закона субект. Вярно е, че не засяга цялата дейност на този субект, но съдът счита за достатъчно, че засяга частично тази дейност.

На второ място, исканата информация е свързана с обществения живот на гражданите, доколкото прокуратурата е част от съдебната власт, а последната съгласно чл. 117, ал.1 от Конституцията на РБългария защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата. Чл. 118 от Конституцията предвижда, че Правосъдието се осъществява в името на народа.

На трето място, исканата информация засяга само броя на постановените актове, но не и тяхното съдържание, поради което предоставянето ѝ не засяга правата на страните по тях, нито е свързано с лични данни на лицата, адресати на тези актове.

С оглед изложеното съдът счита, че исканата информация е обществена такава със служебен характер, доколкото не засяга съдържанието на постановените актове, а само техния брой и вид. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. Този достъп може да бъде ограничен, когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Дори да се приеме, че исканата информация има отношение към атестирането на конкретния прокурор, административният ръководител на съответната прокуратура не издава крайни актове в тази насока, тъй като същите са от компетентността на Висшия съдебен съвет. Член 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ предвижда възможност за административния орган да ограничи достъпа до служебна обществена информация, която обаче не е безусловна. Фактът, че тя съществува като "възможност" показва, че ограничаването на достъпа до нея също трябва да бъде обоснован и мотивиран. В случая това не е направено от председателя на СГП. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 2864 ОТ 28.02.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 5750/2012 Г., V ОТД. НА ВАС. Нещо повече, ответникът не оспорва твърденията на жалбоподателя, че е предоставял подобни справки. В случая не е необходимо съгласието на конкретния прокурор, тъй като информацията засяга броя на постановените от него актове като длъжностно лице от състава на задължен субект (чл. 31, ал.5 от ЗДОИ). Освен това съдът счита, че административният орган следва да обсъди и въпроса дали в конкретния случай е налице надделяващ обществен интерес. В тази връзка съгласно § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ „Надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3”. Видно от цитирания текст надделяващ обществен интерес е налице в четири посочени хипотези, а именно, когато информацията се иска с цел – на първо място разкриване на корупция и злоупотреба с власт, на второ – за повишаване на прозрачността и отчетността на задължен субект. Достатъчно е наличието на едно от условията посочени в § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ, за да се обоснове наличието на надделяващ обществен интерес. В конкретния случай, тъй като информацията засяга дейност на държавен орган, до доказване на противното обществен интерес от разкриването ѝ се предполага, че е налице, когато информацията: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1, относно вземаните от тях решения; в) гарантира

законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3.

Следователно съдът приема, че исканата справка за брой и видове постановени актове от прокурор Роман Василев в периода 2006-2013г. представлява служебна обществена информация, свързана с дейността на съответния прокурор и прокуратурата, в която работи.

Ответникът е задължен по чл.3 от закона субект и за него се поражда задължение да предостави исканата служебна обществена информация доколкото не са налице посочените по-горе условия за ограничаване на достъпа до нея.

С оглед изложеното жалбата е основателна и трябва да се уважи, като се върне преписката на ответника, който да я процедира при спазване на посочените по-горе указания.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Росен Росенов Босев от гр.София, чрез адв. Кашъмов, писмо № ОИ-3 от 30.01.2014г. на градски прокурор Христо Динев, в което е обективиран отказ да се предостави достъп до обществена информация по заявление № 239 от 09.01.2014г.

ВРЪЩА административната преписка на председателя на СГП и задължава същия да предостави исканата обществена информация със заявление №239 от 09.01.2014г. на Росен Росенов Босев **при спазване на задължителните указания на съда в мотивите на решението.**

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

